

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE
cu privire la recurs

învinuirea lui

Nicolai Ținevschi
(art. 192¹ alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-1086/23
Nr. PIGD 1-20146232-01-Ira-07072023)*

Recurs admis depus până la 01 septembrie 2023; Instanța nu poate să refuze examinarea solicitării privind aplicarea amnistiei prevăzute de Legea 243/2021 din cauza lipsei acordului scris al inculpatului.

08 octombrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Elena Ungureanu

Instanța de apel: Alexandru Spoială, Dorin Dulghieru, Sergiu Daguța.

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Nicolae Ținevschi, în numele legii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Nicolai Ținevschi s-a născut în anul 1995 în r-nul Ungheni. El este apărut de avocatul Maria Antoci.

2. Nicolai Ținevschi a fost învinuit că, la 09 septembrie 2020, aproximativ ora 03:30, aflându-se într-o casă din localitatea Cheltuitoru, comuna Tohatin, municipiul Chișinău, a luat cheile automobilului „Audi A6”, care aparținea lui Oleg Baraniuc, și a plecat cu automobilul fără acordul proprietarului și fără scop de însușire. Automobilul, evaluat la 81.900 de lei, a fost ulterior găsit abandonat după un accident rutier pe șoseaua Hîncești din municipiul Chișinău. Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal – răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Nicolai Ținevschi nu s-a prezentat la ședințele de judecată. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 28 ianuarie 2022, el a fost anunțat în căutare, fiind pornit dosarul de căutare nr. 2021480077 (f.d 184, vol. I). Prima instanță a examinat cauza în lipsa lui, în temeiul art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală. În cadrul urmăririi penale, Nicolai Ținevschi a recunoscut că a luat automobilul fără acordul proprietarului și îl abandonase după ce l-a accidentat (f.d.111. vol. I).

4. Prin [sentința](#) din 11 iulie 2022, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, l-a recunoscut vinovat pe Nicolai Ținevschi de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal și l-a condamnat la un an de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că infracțiunea era mai puțin gravă, Nicolai Ținevschi nu a fost anterior condamnat, însă s-a eschivat de la judecarea cauzei și a fost anunțat în căutare. În vederea executării sentinței, instanța a aplicat arestul preventiv din momentul reținerii.

5. La 13 iulie 2022, avocatul Maria Antoci, în interesele lui Nicolai Ținevschi, a declarat apel. Ea a solicitat casarea sentinței în partea pedepsei și aplicarea unei pedepse neprivative de libertate. Apărarea a susținut că pedeapsa de un an închisoare era prea aspră raportat la gravitatea infracțiunii și persoana inculpatului. În ședința instanței de apel, avocatul a invocat și aplicabilitatea Legii nr. 243/2021 privind amnistia. Nicolai Ținevschi, deși citat, nu s-a prezentat și nu a comunicat motivele neprezentării. În temeiul art. 412 alin. (5)

Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa lui, reținând că acesta fusese anunțat în căutare.

6. Prin [decizia](#) din 07 februarie 2023, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul. Instanța a considerat pedeapsa cu închisoarea echitabilă și proporțională. Ea a reținut că o pedeapsă neprivativă de libertate nu ar asigura corectarea lui Nicolai Ținevschi, deoarece acesta s-a eschivat de la judecarea cauzei atât în prima instanță, cât și în apel. Referitor la amnistie, instanța a reținut că Nicolai Ținevschi nu și-a exprimat în scris acordul sau refuzul privind aplicarea acesteia și a considerat că eschivarea lui excludea aplicarea Legii nr. 243/2021. Decizia motivată a fost pronunțată la 11 aprilie 2023.

7. La 26 aprilie 2023, avocatul Maria Antoci, în interesele lui Nicolai Ținevschi, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) și 11) Cod de procedură penală. Ea a solicitat casarea deciziei și aplicarea Legii nr. 243/2021 privind amnistia sau aplicarea unei pedepse neprivative de libertate. Recurentul a susținut că instanța de apel a interpretat greșit art. 2 din Legea nr. 243/2021, deoarece lipsa acordului scris al inculpatului nu împiedica aplicarea amnistiei.

8. La 07 iulie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. Nicio referință nu a fost depusă.

9. Urmărirea penală s-a desfășurat în perioada 05 octombrie–13 noiembrie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 20 noiembrie 2020–11 iulie 2022, iar instanța de apel în perioada 01 august 2022–11 aprilie 2023. La 07 iulie 2023, cauza a parvenit la Curtea Supremă de Justiție. Cauza a fost repartizată succesiv judecătorilor care au demisionat sau al căror transfer temporar la Curtea Supremă de Justiție a încetat. La 05 mai 2026, cauza a fost distribuită judecătorului Vladislav Gribincea.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

...

11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege;”

11. Prevederile relevante ale [Legii nr. 243/2021](#) privind amnistia sunt următoarele:

„Art. 2. – (1) Procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

...

(3) Încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

(4) În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

12. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 11 aprilie 2023. Recursul a fost declarat la 26 aprilie 2023. Având în vedere că termenul pentru declararea recursului era de 30 de zile, recursul a fost înaintat în termen.

13. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

14. Recursul a fost declarat în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) și 11) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023. Primul temei privește individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale, iar cel de-al doilea – existența unei cauze care înlătură răspunderea penală sau executarea pedepsei, inclusiv amnistia.

15. Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală vizează individualizarea pedepsei contrar legii. Simplul dezacord cu categoria sau quantumul pedepsei, dacă aceasta a fost stabilită în limitele legale, nu constituie temei de casare. Alegerea uneia dintre pedepsele alternative și ponderea acordată circumstanțelor relevante țin, de regulă, de aprecierea instanțelor de fond și de apel. În prezenta cauză, pedeapsa cu închisoarea era prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal. Avocatul nu indică o normă care ar fi exclus aplicarea acesteia, ci susține că pedeapsa de un an de închisoare este prea aspră și că trebuia aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate. Instanța de apel a examinat aceste argumente și a considerat pedeapsa cu închisoarea echitabilă și proporțională, ținând cont

inclusiv de eschivarea lui Nicolai Ținevschi de la judecarea cauzei. Prin urmare, criticile privind severitatea pedepsei nu relevă individualizarea acesteia contrar legii. Curtea Supremă de Justiție a aplicat aceeași abordare în toate cauzele soluționate începând cu august 2024 (încheierile nr. [1ra-1194/2023](#), [1ra-1038/2023](#), [1ra-1234/2023](#), [1ra-348/2023](#), [1ra-1315/2023](#) și [1ra-1423/2023](#)). Prin urmare, în această parte, recursul nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

16. Critica privind refuzul aplicării Legii nr. 243/2021 urmează a fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală. Recurentul susține că instanța de apel a interpretat greșit art. 2 din această lege, deoarece lipsa acordului scris al inculpatului nu împiedică aplicarea amnistiei.

17. Completul reține că sintagma „cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate” din art. 2 alin. (3) din Legea nr. 243/2021 nu împiedică aplicarea amnistiei în privința inculpatului care nu a depus personal o asemenea cerere, dacă vinovăția lui a fost demonstrată. Art. 2 alin. (4) din aceeași lege permite aplicarea amnistiei inclusiv față de persoana care refuză încetarea procesului penal. Lipsa acordului scris nu constituie, prin ea însăși, un impediment pentru aplicarea amnistiei și nu afectează eligibilitatea persoanei, dacă sunt întrunite condițiile legale privind categoria infracțiunii, momentul comiterii faptei și nu există interdicții pentru aplicarea amnistiei (hotărârile nr. [1ra-81/2024](#), § 29; nr. [1ra-371/2023](#), §§ 22–23, nr. [1ra-239/2023](#), § 12, sau nr. [1ra-1257/2024](#), § 12).

18. În prezenta cauză, aplicabilitatea Legii nr. 243/2021 a fost invocată de apărare în instanța de apel. Nicolai Ținevschi nu a depus personal un acord scris și nici nu și-a exprimat refuzul. Instanța de apel a respins solicitarea, invocând lipsa manifestării scrise de voință și eschivarea inculpatului de la judecarea cauzei. După cum rezultă din paragraful precedent, această concluzie este eronată. Lipsa cererii scrise a inculpatului nu este un impediment pentru aplicarea amnistiei.

19. Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă doar dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată în recurs. Remiterea la rejudecare constituie excepția, iar înlăturarea erorii de către instanța de recurs, fără rejudecare, este regula (încheierea nr. [1ra-1737/2022](#), § 30). În prezenta cauză, eroarea nu poate fi corectată în recurs. Conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 243/2021, amnistia poate fi aplicată bănuितului, învinuitului sau inculpatului. La examinarea recursului de către Curtea Supremă de Justiție, Nicolai Ținevschi are statut de condamnat. Prin urmare, această chestiune urmează a fi examinată la rejudecarea cauzei în instanța de apel.

20. Infracțiunea a fost comisă la 09 septembrie 2020. Pedepsa cea mai severă prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă era de trei ani de închisoare. Prin urmare, infracțiunea comisă era una mai puțin gravă, pentru care termenul de tragere la răspundere penală este de cinci ani. De la comiterea infracțiunii au

trecut mai mult de cinci ani. Totuși, condamnatul a fost anunțat în căutare încă din prima instanță, în anul 2022, pe motiv că se sustrăgea de la judecarea cauzei. La materialele cauzei nu există informații că condamnatul a fost reținut. Conform art. 60 alin. (5) Cod penal, pe perioada sustragerii curgerea termenului de prescripție se suspendă. Prin urmare, instanța nu poate conchide că termenul de prescripție nu a expirat, care putea fi un factor ce ar fi împiedicat trimiterea la rejudicare (deciziile nr. [1ra-1113/2023](#), § 131; nr. [1ra-1181/2024](#), §§ 99–100; încheierea nr. [1ra-154/2024](#), §20)

21. Din aceste motive, completul ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia contestată și de a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel, pentru a se analiza îndeplinirea condițiilor pentru aplicarea Legii nr. 243/2021.

22. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Maria Antoci, în partea art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală;

Admite recursul în partea art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, casează decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2023 și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Centru, în alt complet de judecători.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Digitally signed by Gribincea Vladislav
Date: 2026.10.08 15:24:39 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Vladislav Gribincea

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru